

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2009 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o czasie pracy kierowców

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 2 kwietnia 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o czasie pracy kierowców, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1 skreśla się pkt 1.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na 39 posiedzeniu ustawy o zmianie ustawy o czasie pracy kierowców, postanowił wprowadzić do niej jedną poprawkę.

Wątpliwości Izby spowodowała zmiana polegająca na uchyleniu ust. 2 i 3 w art. 14 ustawy o czasie pracy kierowców (art. 1 pkt 1 noweli). Art. 14 ust. 2 i 3 regulują instytucję tygodniowego odpoczynku kierowców, wprowadzając jako zasadę, że w każdym tygodniu pracy kierowcy przysługuje prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku.

Regulacja ta, mająca charakter szczególny w stosunku do postanowień Kodeksu pracy, jest w swojej istocie bardzo zbliżona do art. 133 KP (przepis ten także gwarantuje pracownikowi prawo do nieprzerwanego 35-godzinnego tygodniowego wypoczynku).

Biorąc pod uwagę powody uchylenia ust. 2 i 3 w art. 14 ustawy o czasie pracy kierowców (zniesienie sztywnego wymogu zapewnienia kierowcy nieprzerwanego okresu co najmniej 35 godzin wolnych od pracy w tygodniu) oraz treść jej art. 4, nakazującego stosowanie w zakresie w niej nieuregulowanym przepisów Kodeksu pracy, należy przyjąć, że zaproponowana w art. 1 pkt 1 noweli zmiana ma charakter tylko pozorny, a zamiar ustawodawcy nie zostanie osiągnięty. Uchylenie bowiem art. 14 ust. 2 i 3 ustawy o czasie pracy kierowców spowoduje, że zastosowanie znajdzie analogiczny art. 133 Kodeksu pracy.

Zdaniem Senatu racjonalny prawodawca nie powinien dokonywać w systemie prawa zmian nie wywołujących skutków prawnych, mogących za to powodować wątpliwości interpretacyjne.